

La tribuna

Tinença de gossos, civisme i salut pública (1)

ANGELS
Codina

Permetin-me de bon principi contextualitzar la perspectiva des de la que faig aquest article: estimo molt no només els animals, sinó tots els éssers vius i tota la Naturalesa en el seu conjunt amb la qual formem una unitat indivisible, en la qual totes les espècies estem en interconnexió i interdependència.

Actualment però, els humans estem tant desconectats de la nostra pròpia essència que hem perdut les referències dels ordres naturals en què es donen aquestes interconnexions.

De vell antuvi, els humans hem tingut animals domèstics i, pel que fa als gossos, tradicionalment: les cases de pagès, els caçadors, les cases grans amb jardí, els dels cossos de seguretat, els gossos pigall... res de nou sota el sol.

D'un temps ençà però, estem assistint a un increment desproporcionat pel que fa a la tinença de gossos així com als 'usos i costums' de la mateixa que, en la meua opinió, està prenent una deriva que comença a ultrapassar certes línies vermelles que cal posar en evidència per tal d'evitar efectes indesitjables per a tots.

Si abans es tractava de tenir un gos, d'un temps ençà veiem com primer s'ha anat incrementant exponencialment el nombre de persones que tenen gos (l'últim cens ens parlava de més d'onze mil, i segur que n'hi ha que no estan censats), i ara ja no només un, sinó dos i tres per persona (no sé si de tant veure programes com el de 'l'encantador de gossos' per allò de sentir-se 'amo de la manada'); es clar que aquest programa ens mostrava també, inequívocament, que quan un animal donava problemes era l'amo qui els tenia.

Sé perfectament el que és tenir un animal. Com se'ls estima i com t'estimen. I també que hi ha molts propietaris de gossos (en conec molts) que els tenen ben educats, nets, cuidats i que, per tant, no generen problemes; ara bé -desgraciadament- els que ai-

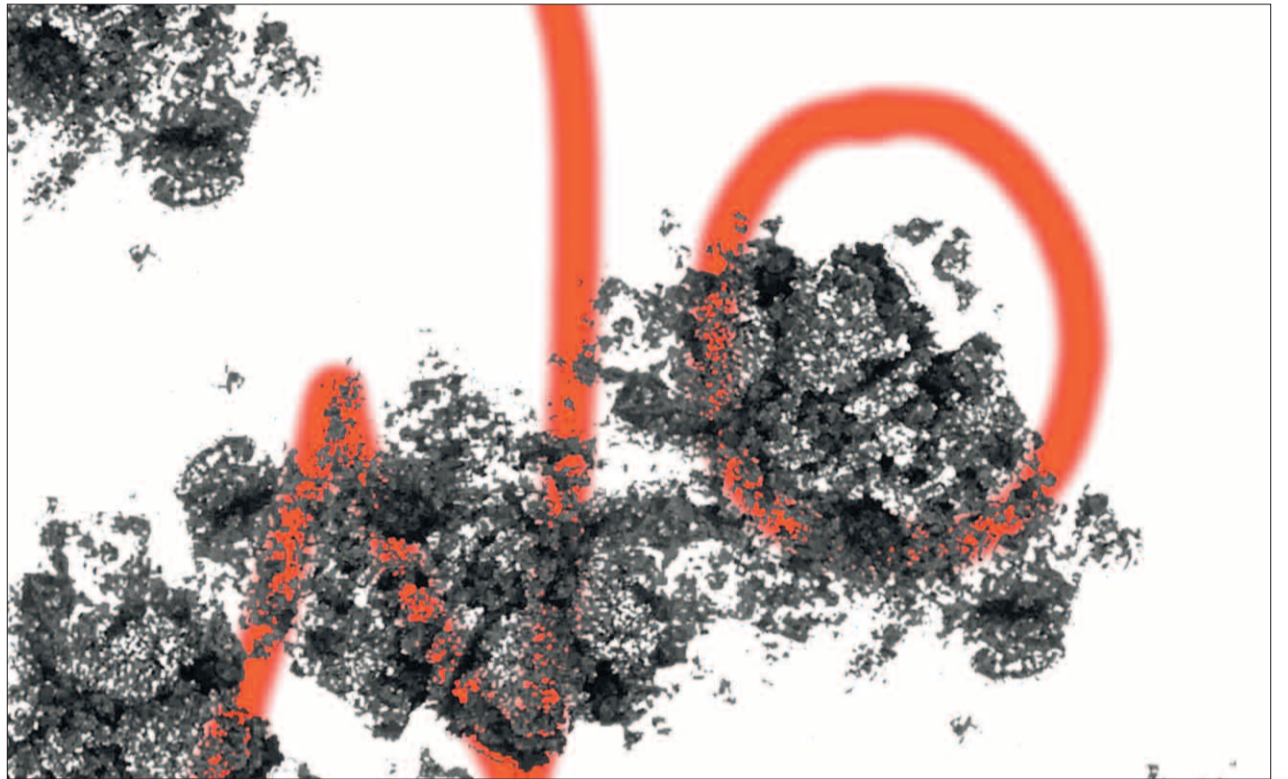
xí fan representen un percentatge minso, respecte a la resta.

No és normal -ni per tant admissible- que hom cregui que el carrer és el lloc adient perquè el seu gos faci les seves necessitats. Un dels detonants d'escriure aquest article es una notícia a l'ATV on es parlava d'un curset per a joves per aprendre la correcta tinença de gossos -cosa molt lloable- (encara que crec que no s'ha d'esperonar més la tinença) si no fos perquè, preguntat un dels joves diu textualment... «ens han ensenyat que s'han de treure cada dia al carrer a fer les seves necessitats»... Com és possible que es vegi normal el que és una mostra d'incivisme inadmissible com és el que els gossos facin les seves necessitats al carrer? A més d'incívic, amb el volum actual, estem convertint els carrers en cloaques, en una clara regressió a l'edat mitjana (potser de tant insistir en les 'fires medievals'). Considero que l'edat mitjana no és precisament un modus vivendi a reivindicar en cap sentit: ni per higiene ni socialment, encara que ens hi comencem a atansar perillosament en ambdós punts), la qual cosa esdevindrà si no hi posem remei, un problema de salut pública.

Aquesta és una de les moltes paradoxes en les que vivim: flors als balcons i el carrer convertit en cloaca gràcies a l'enorme 'parc de gossos' actual, i la irresponsabilitat de molts dels seus propietaris (ho sento pels que sí són cívics, i que s'han d'empassar les crítiques als incívics).

A més, considero un atemptat a la propietat -tan privada com pública (i per tant punible- el que els gossos es vagin pixant per tots els edificis, parets i portes de cases (això sí, mireu què curiós: sempre les dels veïns mai les pròpies!) faroles, piquets, bancs, parterres, jardins, parcs (que -en teoria- són per l'embelliment de les nostres ciutats i gaudir de les persones i dels nostres infants) i dels arbres -éssers vius que no poden queixar-se que els prenguin pels wc dels gossos (si m'apuren: els humans podem viure sense gossos però certament no sense arbres necessaris per l'aire que respirem). I als pixats hi podem sumar caques per tot arreu!

És clar que d'això no en tenen la culpa els pobres animalons, sinó

els incívics i irresponsables dels seus propietaris.

Més enllà de les formes de tinença tradicionals ja esmentades, aquest increment desproporcionat de la tinença de gossos i els nous 'usos i costums' que els acompanyen mereixen una anàlisi detinguda psico-sociològica, i en la meua modesta opinió, entre una multitud de possibles causes desencadenants, ve a significar la creixent patologia afectiva de la nostra societat, amb una gran immaduresa emocional, on les persones cada cop més no saben interactuar amb persones i es valen del gos per establir interrelacions amb els demès (així m'ho han corroborat alguns propietaris), també les carències afectives, inclús, en molts casos, vénen a simbolitzar conscient i/o inconscientment els 'absents' i/o 'exclosos' de la família (els que ja no hi són, els ex, els fills que no s'han pogut i/o volgut tenir) i/o l'alter ego del propietari.

Els posaré uns quants exemples reals: noia jove que -acabada de separar- se'n va a adoptar un gos a la gosserra (Oh, quanta solidaritat!), un pobre animal de pèl llarg enorme, i el té tot el dia en un petit apartament, brut com un porc (el gos) tant així que deixa una pestilència a l'as-

La relació de l'home i el gos es asimètrica a favor de l'home

ensor de l'edifici on viu, que genera queixes dels veïns. Una parella de joves que -confessadament- tenen dos gossos perquè no volen fills (és clar: és molt menys compromès, exigent i de responsabilitat a la vida!) i en tenen dos perquè si un dia se separen doncs ja en tenen un cadascú. Altres s'autodenominen el papà i la mamà del gos humanitzant així els gossos i animalitzant-se les persones. El més gros: hi ha qui els posa a dins del llit (sí, sí han llegit bé) com si fossin criatures humanes, o els disfressa amb 'vestidets' humans com si fossin ninos (fa poc vaig veure unes imatges d'un pobre animaló vestit amb texans i bambes! Devia ser molt graciós per a la seva propietària, però jo ho trobo un insult a la 'dignitat d'espècie' del pobre gos); i deixo, per últim, el més aberrant: els perversos zoòfils que els utilitzen sexualment (voldria pensar que el percentatge dels últims és mínim).

La relació de l'home i el gos és asimètrica a favor de l'home, punt número u a tenir en compte; en segon

lloc, moltes maneres actuals de tinença són un autèntic acte d'egoisme de la persona en detriment del gos: els animals tenen dret a viure segons les maneres pròpies de la seva espècie, i en llibertat. Consideren vostès normal que en un petit apartament d'uns 50 m2 visquin una parella amb un Husky gros, un altre gos petit i un gat? Això és clarament insalubre per a tots: la parella i els animals.

Els gossos de pèl llarg, propis de climes freds (pastors alemanys, huskys, samoyedos, etc, no poden estar en pisos amb la calefacció, això és trencar-los-hi la seva naturalesa, necessiten l'aire lliure, el fred i poder córrer, no estar tancats la major part del dia i amb la calefacció.

Als pisos no n'hi hauria d'haver, de gossos, potser l'excepció serien les dels petitons, chihuahuas, yorksires, etc... i tenint espai per ells amb el seu orinalet... perquè si és veritat que són membres de la família, doncs les caques de la família han de quedar a la família. ≡

*Metgessa

JORNADA DE PORTES OBERTES

HAS D'ORGANITZAR UN ESDEVENIMENT I NO SAPS ON?

CASAMENTS - COMUNIONS - BATEJOS - BABY SHOWERS - ANIVERSARIS

T'ESPEREM AMB TOTS ELS NOSTRES COL·LABORADORS

19 DE MARÇ DE 10h A 21h

SORTEIG D'UNA ESTADA A LA SUITE DE L'HOTEL AMB ESMORZAR INCLÒS PER A DUES PERSONES ENTRE TOTS ELS ASSISTENTS.

Holiday Inn

Prat de la Creu, 88 - tel: +376 874 444 - holidayinn@plazandorra.com